

**THE DESTINY OF THE GREAT POETRY. CONSECRATION OF
THE POET VIVIANA POCLID DEHELEAN (MILIVOIEVICI)
IN THE CONTEMPORARY LITERATURE**

**LA DESTINATION D'UNE GRANDE POÉSIE. LA
CONSÉCRATION DE LA POÉTESSE
VIVIANA POCLID DEHELEAN (MILIVOIEVICI)
DANS LA LITTÉRATURE CONTEMPORAINE**

**DESTINUL UNEI MARI POEZII. CONSACRAREA POETEI
VIVIANA POCLID DEHELEAN (MILIVOIEVICI)
ÎN LITERATURA CONTEMPORANĂ**

Vasile MAN,
Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” din Arad

Abstract

The poetic art of the young scientific scholar and literary historian, Viviana Milivoievici, is defined by talent and an intense soul experience.

Her lyrical universe comprises the joy of a beautiful living, encompassing with love the boundlessness, laying on the soul's background whose destiny is the very destiny of the Great Poetry. Translated into French, German and Serbian, her book 'Blue – Infinite', brought to the author the literary consecration in the contemporary literature.

Résumé

L'art poétique de la jeune chercheuse scientifique et historique littéraire, Viviana Milivoievici est définie de grâce divine et d'une vie spirituelle.

Son univers lyrique constitue la joie d'avoir une vie sereine, d'embrasser avec amour l'infini sur un fond spirituel dont son destin est, lui-même, celui de la Grande Poésie. Son livre «Bleu – Infini» traduit en français, allemand et serbe a apporté à l'auteur la confirmation dans la littérature contemporaine.

Rezumat

Arta poetică a tinerei cercetător științific și istoric literar, Viviana Milivoievici, este definită de har și o mare trăire sufletească.

Universul său liric îl constituie bucuria de-a trăi frumos, de-a cuprinde cu dragoste necuprinsul, pe un fond sufletesc al cărui destin este însuși destinul Marii Poezii. Tradusă în franceză, germană și sârbă, cartea sa, „Albastru – Infinit”, i-a adus autoarei consacrarea literară în literatura contemporană.

Key words: *poetic art, destiny, soul beauty, consecration, Great Poetry*

Mots-clés: *art poétique, destin, beauté de l'âme, consécration, Grande Poésie*

Cuvinte cheie: *artă poetică, destin, frumusețe sufletească, consacrare, Marea Poezie*

Anul 2018 a însemnat, pentru poeta Viviana Poclid Dehelean, anul consacării numelui său în literatura contemporană la una din universitățile franceze de referință – Sorbona Paris 3.

S-a petrecut în primăvara anului 2018 (19 martie), când, la invitația profesorului emerit dr. Alvaro Rocchetti, de la Universitatea Sorbona Paris 3 Franța, poeta Viviana avea să-și lanseze, la o întâlnire literară cu studenții, volumul de poezii *Albastru – Infinit*, apărut în ediție bilingvă, română-franceză, în traducerea lui Philippe Loubière, care este traducătorul din limba română în franceză a poezilor Tudor Arghezi și Lucian Blaga.

După o primire foarte apreciată de către marele public și critica literară, prin traducerea poemelor sale din *Albastru – Infinit* în franceză, a urmat traducerea cărții sale, în anul 2018, în limbile sârbă și germană, având în cursul anului 2018, peste 12 întâlniri literare cu lansări de cărți în România, Franța, Serbia și Republica Moldova.

Consemnăm, în continuare, câteva aprecieri asupra operei sale literare, care confirmă consacrarea numelui său, Viviana Poclid Dehelean, în literatura contemporană.

Având privilegiul să scriu la volumul său de debut, Viviana Milivoievici, *Albastru – Infinit*, prefața *Poezia ca destin*¹, am apreciat că „Poezia este un destin. O vocație de a crea, prin cuvânt, o nouă lume. Poeziile din această carte, *Albastru – Infinit*, se citesc direct cu sufletul. Idei, idealuri cu înalte trăiri lirice poartă un nume nou, de excepție, a tinerei generații poetice de azi, Viviana Milivoievici”. În poemele sale, poeta Viviana Milivoievici trăiește bucuriile și dezamăgirile vieții, fără să dea răspunsuri definitive asupra existenței umane, dar, prin valoarea inedită a expresiei poetice, transmite cititorului dragostea de viață: „Cu fiecare clipă / care trece, / ne-apropiem / de marele Albastru – Infinit / îmbrățișăm gândurile și le prefacem / în dimineți / eterne / renăscute / în spirit” (*Albastru – Infinit*).

Arta poetică a tinerei cercetător științific și istoric literar Viviana Milivoievici (director adjunct al revistei universitare de filologie „Studii de Știință și Cultură”) este definită de har și o mare trăire sufletească. Universul său liric îl constituie bucuria de-a trăi frumos, de-a cuprinde cu dragoste, necuprinsul pe un fond sufletesc al speranței învăluite de un „Albastru – Infinit” și setea de absolut. Destinul poetic al autoarei, Viviana Milivoievici, este însuși destinul Marii Poezii.

La rândul său, Florica Pățan, consemnează în postfața *Lirismul cuantic al unui Albastru – Infinit*: „Lirica Vivianei Milivoievici figurează un imagism ivit dintr-o conștiință în care totul este energie și unitate, o lume cuantică, ale cărei vibrații sunt pornite din matricea divină.”²

În încheierea unui amplu studiu de istorie literară se menționează: „Spirit stelar, Viviana Milivoievici transfigurează cu grație lirică o realitate în încercarea de înțelegere a lumii și a timpului actual „îmbrăcând cuvintele / cu sunete spre nesfârșit. / spre lumină” (*Mântuire*).

În prefața la versiunea franceză (ROCCHETTI, 2017, p. 10), profesorul Alvaro Rocchetti, după evocarea relațiilor culturale interuniversitare româno-franceze, apreciază valoarea volumului *Albastru – Infinit / Bleu – Infini*, în traducere franceză, în calitate de lingvist – președinte al A.I.P.L. / Association Internationale de Psychomécanique du Langage / afirmând: „Trebuie să ne bucurăm de faptul că diferențele lingvistice și frontierele interne ale Europei nu mai constituie obstacole pentru colaborare. Dar prezentul volum merge și mai departe, prezentând poeziile Vivianei Poclid Dehelean în două versiuni, originală, în limba română, și traducerea acesteia în limba franceză de către Philippe Loubière. De fapt, originea comună a celor două limbi permite deseori păstrarea în mare parte a elementelor constitutive ale poeziei originale: ritmul, imaginile, uneori chiar și sonoritățile. Interogațiile sunt cele care o preocupă pe poetă, interesând înainte de toate condiția umană care, după cuvintele lui Montaigne, „fiecare om poartă forma întregă a condiției umane.”

Cititorul francez – spune Alvaro Rocchetti – nu trebuie să fie depășit de această traducere care rămâne cât de posibil aproape de textul în limba română. Și, de ce nu, uneori să privească mai

¹ Viviana Milivoievici, *Albastru – Infinit*, Prefață de Vasile Man, Postfață de Florica Pățan, Editura David Press Print, Timișoara, 2017, p. 7-8

² *Op. cit.*, p. 87

îndeaproape versiunea originală, în lumina traducerii ei în limba franceză: aceasta ar putea fi o ocazie de abordare prin cea mai bună parte – cea a poetei – limba română, cea mai orientată pe care latinii ne-au lăsat-o.” (IDEM, 2017, p. 10-11).

După evaluarea traducerii cărții Vivianei, *Albastru – Infinit*, în limba germană, prin atenția sporită asupra bogăției sinonimelor folosite de poetă, traducătorul, Rudolf Windisch constată că „Autoarea folosește un număr bogat de elemente lexicale și construcții sintactice, pe care autorul nu le-a mai întâlnit, fapt ce conferă ineditul acestor imagini poetice, ca în *Taine*: „Vântul iernatic / pe fruntea-nghetată, / ne-așterne-o diademă / de gânduri.”

În final, traducătorul apreciază faptul că poeziile poetei Viviana trezesc interesul cititorilor germani pentru lirica modernă românească. (WINDISCH, 2018, p. 10)

Același volum, Viviana Poclid Dehelean, *Albastru – Infinit*, tradus în limba sârbă (POCLID DEHELEAN, 2018, p.10) este apreciat de traducătoarea cărții, Virginia Popović, în termeni elogioși: „Publicul sârb, prin acest volum, are ocazia să descopere valoarea și mesajul transmis prin versurile din poeme, puterea de creație, sinteză, mijloacele de exprimare ale poetei Viviana Poclid Dehelean, care consideră că timpul determină destinul sufletului nostru, iar noi trăim fiecare clipă pentru a ne bucura de zâmbete și lumină, de bucuria în albastrul infinit.” (POPOVIĆ, 2018, p. 10-11)

Pe lângă valorosul volum de poeme lirice *Albastru – Infinit*, tradus în franceză, sârbă și germană, care a adus poetei Viviana consacrarea numelui său în marea poezie a literaturii contemporane, opera sa lirică se amplifică prin volumele de poezii *Bucăți de suflet, frânturi de gânduri...* (2018), dar și prin volumul Viviana Mילוieici, Vasile Man – *Ziua de Azi* (2017), care îi transmit crezul literar conform căruia „Poezia este frumusețea sufletească ascunsă într-o lacrimă de lumină.” (MAN, 2018, p. 1043)

Bibliografie

- MAN, Vasile, *Poezia de dragoste în literatura română și universală*, în volumul *Unitatea limbii române*, Congresul internațional al Culturii Române, Ediția I, Timișoara, 2018, volum editat de Academia Română – Filiala Timișoara, Institutul de Studii Banatice „Titu Maiorescu”, Editura Academiei Române „David Press Print”, 2018, p. 1043
- POPOVIĆ, Virginia, Prefață la volumul Viviana POCLID DEHELEAN, *Albastru – Infinit / Bescrajno – Plavetnilo*, versiunea în limba sârbă, Editura Gutenberg Univers Arad, România, 2018, p. 10-11
- ROCCHETTI, Alvaro, Prefață în versiunea franceză la volumul Viviana POCLID DEHELEAN *Albastru – Infinit / Bleu – Infiniti*, Prefața *Poezia ca destin* de Vasile Man, Postfață de Florica Pățan, traducere de Philippe Loubière, Editura Gutenberg Univers Arad, România, CIRER, Paris, Franța, 2017, p. 10-13
- WINDISCH, Rudolf, *Cuvânt înainte* la volumul Viviana POCLID DEHELEAN *Albastru – Infinit / Blau – Unendlich*, Editura Gutenberg Univers Arad, România, 2018, p. 10-11

